

**Матеріали VIII міжнародної науково-практичної конференції
студентів та молодих вчених
«Проблеми досліджень молодих науковців»**

м. Краматорськ
12 серпня 2017 року

**Материалы VIII международной научно-практической конференции
студентов и молодых учёных
«Проблемы исследований молодых ученых»**

г. Краматорск
12 августа 2017 года

**Proceedings of VIII International scientific conference
of students and young scientists
“Problems of research of young scientists”**

Kramatorsk
Aug 12th, 2017

ББК 60.5+74+80+87.3+88.3+65+65.4+34.3
УДК 001+101+159.9+37+316+801+330.1+339.1+669
М34

М34 Матеріали VIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Проблеми досліджень молодих науковців». – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – 120 с.

Збірник матеріалів матеріалів VIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Проблеми досліджень молодих науковців». Представлені результати робіт з широкого кола дисциплін.

Роботи подаються мовою оригіналу. Відповідальність за зміст робіт несуть автори та наукові керівники.

ББК 60.5+74+80+87.3+88.3+65+65.4+34.3
УДК 001+101+159.9+37+316+801+330.1+339.1+669

Наукова ініціатива «Універсум»
84301, а/с 65, м. Краматорськ, Україна
Тел.: +380671187401
E-mail: mail@iscience.me
Web: www.iscience.me

© Автори робіт, 2017
© Наукова ініціатива «Універсум», 2017
© ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017

СЕКЦІЯ 11. Педагогічні науки

**FEATURES OF IMPLEMENTATION OF DISTANCE EDUCATIONAL
TECHNOLOGIES IN THE EDUCATIONAL PROCESS OF PEDAGOGICAL
UNIVERSITIES**

**ОСОБЛИВОСТІ УПРОВАДЖЕННЯ ДИСТАНЦІЙНИХ ОСВІТНІХ
ТЕХНОЛОГІЙ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС ПЕДАГОГІЧНИХ УНІВЕРСИТЕТІВ**

Алієв Хан Магамед огли

аспірант

кафедри початкової, дошкільної і професійної освіти

ХНПУ імені Г.С. Сковороди

м. Харків, Україна

Науковий керівник – доктор педагогічних наук, доцент Жерновникова О.А.

In the theses, the author reveals the main theoretical and methodological aspects of distance educational technologies In the process of professional training future students of pedagogical universities. Define essence, signs and features of distance education technologies are determined in the process of preparing future educators. It is proved that distance education technologies may differ depending on different requirements and their characteristics. It is established that scientific knowledge in the professional activity of future teachers is partly manifested in specific professional pedagogical actions in the process introduction of distance education technologies. The author states that in the educational process of the pedagogical university, taking into account the peculiarities of the training of future teachers, the following types of distance education technologies should be implemented, such as: videoconference, audio conferencing, computer teleconference, video lecture, web lessons, etc. Analysis of scientific literature gave grounds to distinguish two forms of distance learning: synchronous and asynchronous.

Key words: student, pedagogical university, distances learning, distance education technology, analysis.

У тезах автором розкрито основні теоретичні та методичні аспекти дистанційних освітніх технологій у процесі професійної підготовки майбутніх студентів педагогічних університетів. Визначено суть, ознаки та особливості дистанційних освітніх технологій у процесі підготовки майбутніх педагогів. Доведено, що дистанційні освітні технології можуть відрізнятися залежно від різних вимог та їхніх характеристик. Установлено, що наукові знання у професійній діяльності майбутніх учителів частково проявляються в конкретних професійно-педагогічних діях у процесі упровадження дистанційних освітніх технологій. Автором зазначено, що у навчально-виховний процес педагогічного університету, беручи до уваги особливості підготовки майбутніх педагогів, слід упроваджувати такі види дистанційних освітніх технологій, як: відеоконференція, аудіоконференція, комп'ютерна телеконференція, відеолекція, веб-заняття тощо. Аналіз наукової літератури дав підстави виокремити дві форми дистанційного навчання: синхронне і асинхронне.

Ключові слова: студент, педагогічний університет, дистанційне навчання, дистанційні освітні технології, аналіз.

Однією з головних причин технічного прогресу в сфері освіти в цьому сторіччі вважається дистанційне навчання, що набирає все більшої популярності з кожним роком.

Широке розповсюдження дистанційного навчання, одного з прогресивних методів і засобів навчання в ХХІ столітті, призвело до зміни методології сучасної освіти: знання формують основу для реалізації потреб освіти і складають одну з найважливіших чинників в інформаційному суспільстві. Використання гнучких дистанційних технологій навчання викликано потребою інформаційного суспільства в удосконаленні системи освіти, необхідністю інформатизації системи освіти і впровадження неперервного навчання.

Питанням дистанційно освітньої технології досліджували такі вчені як: О. Андрєєв, А. Бершадський, В. Биков, І. Кревський, В. Кухаренко, М. Моїсєєв, А. Новицький, Є. Полат, Ю. Свириденко, В. Солдаткін та інші.

Дистанційне навчання, за визначенням О. Андрєєва [2] — це системна, інтегральна, гуманістична форма навчання, що ґрунтується на використанні широкого спектру традиційних та нових інформаційних технологій та їх технічних засобів, організації діалогового обміну між викладачем та студентом, коли процес навчання не залежить від їхнього розташування в просторі і в часі, а також від конкретної освітньої установи

Дистанційне навчання за Є. Полат і М. Моїсєєвою [3] — це взаємодія викладача та студентів між собою на відстані, що висвітлює всі притаманні навчальному процесу компоненти (мету, зміст, методи, організаційні форми, засоби навчання тощо) специфічними засобами Інтернет-технологій.

В аспекті нашого дослідження дистанційну освіту розглядаємо як новий вид навчання, який передбачає навчання студентів педагогічних університетів, які знаходяться на відстані від викладача з використанням інформаційних технологій. Особливість же використання зазначених технологій вбачаємо у тому, що надана навчальна інформація майбутньому педагогу знадобиться йому в майбутній професійній діяльності. Так, наприклад, він зможе застосовувати дистанційні освітні технології при роботі з дітьми, які з певних причин не можуть щоденно відвідувати школу, проводити on-line консультації тощо.

Аналіз наукової літератури дав підстави стверджувати, що дистанційні освітні технології — це технології, які реалізуються через використання комп'ютерних технологій навчання, комп'ютерних мереж, телекомунікації тощо [1; 2; 3].

Також слід розрізняти суть понять «відкрита освіта» і «дистанційна освіта»: відкрита освіта може бути реалізовано очно, заочно, дистанційно, в формі екстернату, в той час як дистанційна освіта орієнтується на розроблені для конкретної галузі освіти стандарти, програми.

Все частіше в практику педагогічних університетів при підготовці майбутніх педагогів стали адаптуватися такі зарубіжні терміни, як:

Computer-based Training (CBT) — використання комп'ютерів в інтерактивному навчанні і тестуванні;

Multimedia (мультимедіа) — це інтерактивні (діалогові) системи, що забезпечують одночасну роботу зі звуком, анімованою комп'ютерною графікою, відеокадри, статичними зображеннями і текстами.

Electronic Learning (E-learning) — система електронного навчання, навчання за допомогою інформаційних, електронних технологій.

Distance Communication (дистанційна комунікація) — застосування комунікаційних технологій для реалізації таких функцій, як організація зустрічей, дискусійних груп тощо, в умовах віддаленого знаходження співрозмовників.

При підготовці майбутніх педагогів найчастіше упроваджують у навчальний процес такі види дистанційних освітніх технологій як:

Відеоконференція — зустріч або спілкування між людьми, які знаходяться на відстані один від одного і використовують відеотехнології в якості основного каналу зв'язку. Відеоконференції зроблені з метою підтримки двосторонньої аудіо і відеозв'язку між викладачем і студентами. Головною перевагою такої форми навчання є наявність візуального контакту в режимі реального часу.

Аудіоконференція — це вид електронної конференції, в процесі якої учасники цієї конференції використовують телефони або обладнання, спеціально розроблене для спілкування за допомогою голосу. Аудіоконференція може проводитися один на один зі студентом, а також успішно застосовуватися при роботі з групою студентів. Аудіоконференція є досить доступним видом навчання, завдяки її легкому регулюванню і відсутності складнощів в технічній модифікації. За допомогою цього виду дистанційної освіти можна організовувати практичні заняття, семінари і проводити лекції тощо.

Комп'ютерна телеконференція — це конференція з застосуванням персонального комп'ютера і можливістю швидкого Інтернет-з'єднання, наявністю мікрофона і цифрової відеокамери. При використанні комп'ютерних телеконференцій в дистанційному навчанні застосовується двухканальне або багатоканальне відео і аудіо.

Відеолекція — лекція предметного фахівця в певній галузі знання, записана на відеокасету, і призначена для колективного і індивідуального перегляду студентів. Перевага відеолекцій перед навчальними посібниками і традиційним видом лекцій полягає в тому, що студент сам регулює хід заняття, дозволяючи собі повертатися на попередні розділи або складні моменти пояснення матеріалу.

Веб-заняття — це дистанційні навчальні заняття, семінари, конференції, яка здійснюється із застосуванням телекомунікаційних засобів і інших ресурсів Інтернету. Як правило для організації веб-уроку застосовуються веб-форуми, які є однією з форм роботи студентів з певної тематики або проблеми за допомогою залишених записів на сайтах. Характерним плюсом веб-занять визнана можливість більш тривалої або багатоденної роботи студентів і викладачів та їх асинхронний характер взаємодії.

Радіо — досить традиційний вид дистанційного навчання, який в наш час швидше ефективний при використанні в комплексі з іншими видами навчання, ніж автономно. Перевагою використання радіо є його доступність для широкої аудиторії.

Телебачення, подібно радіо, програє як окремий вид дистанційного навчання більш провідним його варіантам, таким як відеоконференції. Однак, цей метод очевидно ефективніше, ніж радіотрансляції, завдяки візуальному контакту зі студентом або аудиторією.

Величезною перевагою дистанційного навчання слід визнати наявність постійного відкритого доступу до електронних бібліотек, лекцій (відеолекції), що дозволяє грамотно і якісно виконувати запропоновані викладачем практичні завдання і тести, не виходячи з дому.

Дистанційне навчання буває двох форм: синхронне і асинхронне навчання [2].

Синхронне навчання вимагає одночасної участі всіх студентів і викладачів. Перевага синхронного навчання полягає в тому, що взаємодія здійснюється у «реальному часі». Приклади синхронного навчання: інтерактивні телекурси, телеконференції і веб-конференції, а також інтернет-чати тощо.

Асинхронне навчання не вимагає одночасної участі всіх студентів і викладачів. Цей вид навчання дозволяє передавати і отримувати дані в зручний час для кожного учасника процесу, незалежно один від одного. Приклади асинхронного навчання: електронна пошта, списки розсилки, курси аудіокасет, відеозаписів, заочні курси і курси на основі WWW [2].

Також буває змішане навчання, які використовують елементи як синхронних, так і асинхронних навчань.

Перевагами дистанційних освітніх технологій порівняно з традиційними є такі: зменшення витрат на навчальний процес; індивідуальне навчання; можливість отримати освіту у будь-якому навчальному закладі світу, не виїжджаючи за кордон; гнучкість графіку занять; можливість займатися в зручний час тощо.

Недоліками дистанційних освітніх технологій є: залежність від телекомунікації та інтернету; має бути високий рівень самостійності і уміння організовувати свою роботу тощо.

Отже, упровадження у навчальний процес педагогічних університетів дистанційних освітніх технологій є однією з найбільш перспективних технологій навчання, оскільки вона відкриває нові перспективи при підготовці сучасних педагогів.

Література:

1. Університет «Крок» // Дистанційна освіта // Вступ до відкритого та дистанційного навчання // <http://www.osvita.org.ua/distance/intro/>
2. Андреев А.А. Введение в дистанционное обучение / А.А. Андреев. – М.: МЭСИ, 1997. – 113с.
3. Полат Е.С. Дистанционное обучение / Е.С. Полат, М.В. Моисеева. – М.: Владос. 1998. – 192 с.